

Ohjelma

Lasse Mártenson
(sov. H. Ruokonen)
Myrskyluodon Maija

Heikki Ruokonen,
piano

Tervehdyssanat

Atso Taipale

“Sata vuotta sitten”

Yhteislaulu
(esilaulaja Teijo Lindström)

Juhlapuhe

Kirsti Manninen

Jean Sibelius,
Masurkka, Op. 81 nro 1
Rondino, Op. 81 nro 2

Pia Heikkinen, viulu
Katriina Korte, piano

“Yhteiskoulun synty”

Yhteislaulu

Muistelua

Elina Lehtonen

“Sota-aika”

Yhteislaulu

Haastattelu

Marita Nordberg

Georges Bizet,
Entr'acte
Frangois Gossec,
Tamburiini

Timo Hongisto, huilu
Heikki Ruokonen, piano

“Vakiintunutta arkea”

Yhteislaulu

Puheenvuoroja

Pertti Paakkinen
Markku Laine
Ester Kokkonen

“Peruskoulu”

Yhteislaulu

Puheenvuoroja

Ville Ilvonen
Aino Härkönen

Maamme

(Yhteislaulut Hely Leinonen)

100 VUOTTA SITTEEN
(Laulu Suomessa: Arvon merkin)

Sata vuotta sitten nousi
maan ja kansan rakkaus,
Tuusulassa Järvenpäässä
tiedon tarve, innostus:
opin nähtiin yhdistävän,
kansakuntaa kehittävän.

Sydämiimme siveyttä,
sivistystä tahdottiin.
Ajan piinaa, pimeyttä
muuksi silloin muutettiin.
Tasa-arvo, yhteistunto
oli koko kansan kunto.

Järvenpäänkin kylään nousi
kohta kansakouluja
talkootoimin, yhteisvoimin,
tahdolla ja sisulla.
Oli kohti sivistystä
päättäväistä pyrkimystä.

Kylä kasvoi, kaunistuikin,
lasten lauma lisääntyi.
Vähitellen vanhemmissa
uusi aate virittyi:
oppikoulu rakennetaan,
tiedon väylä avarretaan.

JÄRVENPÄÄN YHTEISKOULU SYNTYY 1928
(Yksi ruusu on kasvanut...)

Yksi koulu on kasvanut pellolla,
ja se vieläkin kukoistaa,
vuosikymmenet seisonut savessa,
jonka asvaltilla alistaa.

Tuli kartanoherralta aloite
sekä tonttikin totta kai.
"Nahkalinnasta" Kannaksen Karjalan
oppikoulumme tilat sai.

Oli aluksi puutetta rahasta,
oli todella vaikeaa.
Sitä silti on muistella mukava,
monen mielestä haikeaa.

Pian "kokeilukoulumme" talon sai,
joka aloitti urakan,
koulukompleksin muhkean muutoksen
vuosikymmenet jatkuvan.

Vuosi pari vain välillä hankittiin
lisärahoja joukolla:
oli juhlia, ompeluseuroja,
työtä paiskittiin palkatta.

Vähän kerralla kerros ja nurkkaus
tuli ylös ja alaspäin,
tuli siipeä, vessaa ja katosta -
"Neliapila" katosi näin.

Läpi pulan ja lamankin vuosien
koko koulumme murtautui.
Alun alkaen kiitosta kaikesta
kylän kulmilta kantautui.

Kylä kauppalan komean arvon sai,
sehän koulua kasvatti.
Raevuorenpa Vihtori väistyi pois;
oli Kyrölä rehtori.

SOTA-AIKA (Sillanpään marssilaulu....)

**Kyllä joutuivat koulutkin kunniansa
sodan uhreilla maksamaan.
Monet vaivat ja vastukset osaltansa
väen väkisin voittamaan.
Kodin, koulun ja lapsosten
oli tarkoitus yhteinen:
oli nähtävä aurinko alhostakin,
minun, meidän ja naapurin.**

**Sodan aikana kasvatusta ajoittui
kovan paljolti sattumaan.
Sotasairaala kouluunne majoittui
sekä soturit matkallaan.
Tytöt marjoja poimivat,
pojat talkoissa toimivat.
Marssikilvassa voitimme naapurimaan.
Tuli rauhakin aikanaan.**

**Sotavuosien murheitten muistona
meitä vieläkin koskettaa
salin seinällä mustassa taulussa
monta koulunne vainajaa.
Nimet yhäkin opettaa,
että eniten rakastaa
kukin maata ja kansaa ja läheisiään
- siksi vaaraankin riennetään.**

KOULUN VAKIINTUNUTTA ARKEA
(Yksi ruusu on kasvanut)

**Jyky, partio, Kipinä, Natura,
hevoskerho ja moni muu.
Oli vilkasta kerhojen toiminta,
joka tuskinpa uhontuu.**

**Jokavuotiset kilpailut taiteiden
tuli laajalti kuuluiksi.
Nepä pontevan puuhailun arkisen
teki kaikille juhlaksi.**

**Teinikunnassa tapoja opittiin,
tukioppilaat tulivat.
Politiikankin pääsyä kouluihin
kouluneuvostot tukivat.**

**Aivan erikseen täytynee mainita
vuosikymmenten kuuluisin:
kävi kuuskymmenluvulla kuohunta
summerhilliläis-ohjelmin.**

**Oli rehtori Kyrölä lempeä
tuki koulunsa kollegain.
Hänen luonansa huolensa itkeä
moni heistä sai milloin vain.**

**Sosiaalinen kanava eteenpäin
läpi koulun on kulkenut.
Valkolakkeja viidettä tuhatta
koulun oven on sulkenut.**

**PERUSKOULU VUODESTA 1976
(Pikajuna Meksikon...)**

**Kyläpaha aikoinaan
vaihtui vallan kauppalaan,
mutta kuinkas ennen pitkää sitten kävikään.
Kansaa valui etelään,
täytti kohta Järvenpään:
pakko oli kaupunkina käydä elämään.**

**Sitten kuinka ollakaan
muuttui koulu kerrassaan.
Koko maassa oppikoulu hiljaa haudattiin.
Tuli uusi kummastus:
peruskoulu-uudistus.
Oudostellen totuttiin uusiin "asteisiin".**

**Sehän kyllä myönnettiin,
että ennen eliittiin
köyhän oli koulun kautta paha punnertaa.
Nyt sai opin jokainen:
koulu oli ilmainen.
Lukioonkin oli perin helppo puikahtaa.**

**Opetuksen sisältöön,
ikivanhaan käytäntöön,
tuli tuolloin kouluun aikamoinen mullistus.
Tuli kielten runsaus,
tuli tukiopetus,
tarkkis, tasokurssit, leirikouluharrastus.**

Joka vuosi jotakin
uutta tuotiin kouluihin.
Viimein vyöryi taloon tietokonerintama.
Nuoret kohta oppivat,
opettajat kokivat
lasten tahtiin räpistellä hiki hatussa.

Opettajat, vanhemmat
hapsiansa harovat.
Jaksolukuun totuttiin,
ja tuli muutos uus:
luokkattomuus lukioon.
Loppui tuohon tuokioon
oman luokan läheinen ja lämmin kumppanuus.

Jotakin on kumminkin
ihan niin kuin ennenkin:
hyvät tavat yhä ovat täällä voimissaan.
Kiitos Atso Taipaleen!
Kiitos Aune Toivasen!
Asiallisesti koulutyötä johdetaan.

Turhan paljon tiloja
jos ei ole kaikilla,
joskin home hiukan kukkii joissain kolossa,
kyllä täällä selvittäään.
Vähän vain me pelätään
minkälaiset uudet koululait on tulossa.

Maamme

Oi maamme, Suomi, synnyinmaa,
soi sana kultainen!
Ei laaksoa, ei kukkulaa,
ei vettä, rantaa rakkaampaa,
kuin kotimaa tää pohjoinen,
Maa kallis isien.

Totuuden, runon kotimaa,
maa tuhatjärvinen,
miss' elämämme suojan saa,
sa muistojen, sa toivon maa,
ain' ollos, onnees tyytyen,
vapaa ja iloinen.

Sun kukoistukses kuorestaan
kerrankin puhkeaa;
Viel' lempemme saa nousemaan
sun toivos, riemus loistossaan,
ja kerran laulus, synnyinmaa,
korkeemman kaiun saa.